

Sygn. akt I C 22/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 kwietnia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Izabela Kosińska – Szota

Protokolant Lucyna Kazimierzuk

po rozpoznaniu w dniu 4 kwietnia 2014 r. w Kłodzku na rozprawie

sprawy z powództwa P. z siedzibą w L.

przeciwko J. W.

o zapłatę 1 356,30 zł

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 22/14

UZASADNIENIE

Strona powodowa P. z siedzibą L. wniosła o zasądzenie od pozwanego J. W. kwoty 1 356,30 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 90,73 zł i 119,70 zł od dnia 22 marca 2011 r., od kwoty 838,52 zł od dnia 13 lipca 2011 r. i od kwoty 307,35 zł od dnia 20 września 2013 r. oraz zasądzenie kosztów procesu w uzasadnieniu pozwu wskazując, że na podstawie umowy cesji przejęła od firmy (...) S.A. prawo do wierzytelności wobec pozwanego z tytułu świadczenia usług związanych z zawartą umową abonamentową.

Pozwany nie zgodził się z pozwem podnosząc, że nie zalega z płatnościami za telewizję, nie wie z czego wynika należność oraz dług wobec strony pozwanej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) S.A. z siedzibą w W. i strona powodowa P. z siedzibą L. w dniu 17 października 2012 r. zawarły umowę sprzedaży wierzytelności. Strony określiły, że załącznik nr 1 obejmuje wykaz wierzytelności do umowy.

Dowód:

- duplikat umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 17.10.2012 r. – k.24 verte - 25

W dniu 16 stycznia 2014 r. strona powodowa P. w L. sporządziła zawiadomienie o tym, że wierzytelność w wysokości 1 048,95 zł wraz ze wszelkimi związanymi z nią prawami została przelana na rzecz strony powodowej. Na odwrocie zawiadomienia wydrukowano częściowy wykaz wierzytelności.

Dowód:

- zawiadomienie i częściowy wykaz wierzytelności – k.13 i 13 verte

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu.

W świetle przeprowadzonych na wniosek strony powodowej dowodów w postaci duplikatu umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 17 października 2012 r., zawiadomienia o cesji i częściowego wykazu wierzytelności sporządzonych w dniu 16 stycznia 2014 r. przez stronę powodową nie sposób uznać, by strona powodowa udowodniła dochodzone roszczenie.

Przepis art.6 k.c. stanowi, że ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Z żadnego z wyżej wymienionych dowodów w sprawie nie wynika, że strona powodowa nabyła wierzytelność przysługującą (...) S.A. z siedzibą w W. od pozwanego J. W.. Na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności zawartej w dniu 17 października 2012 r. stwierdzić można tylko, że taka umowa została zawarta między stroną powodową a (...) S.A. Strona powodowa nie przedłożyła załącznika nr 1 wskazanego w przedmiotowej umowie z wykazem wierzytelności do tej umowy, tak by Sąd mógł zweryfikować, czy istotnie wierzytelność przysługująca pierwotnemu wierzycielowi od pozwanego J. W. została nabyta przez stronę powodową, w jakiej wysokości oraz z jakiego tytułu.

Strona powodowa zupełnie nie odniosła się do kwestii udowodnienia faktu, z jakiego tytułu powstała wierzytelność pozwanego. W uzasadnieniu pozwu wskazała, że była to wierzytelność z tytułu świadczenia usług związanych z zawartą umową abonamentową. Wprawdzie do pozwu dołączono umowę abonencką z dnia 21 grudnia 2009 r. i protokół odbioru udostępnionego dekodera podstawowego i dodatkowego, lecz nie zostały one zawnioskowane przez stronę powodową działającą przez profesjonalnego pełnomocnika zawnioskowane jako dowody, co w istocie wobec braku dołączenia załącznika nr 1 pozostaje bez znaczenia dla sprawy.

Ponadto rzeczą strony powodowej było wykazanie, że jej poprzednikowi prawnemu w ogóle przysługiwała taka wierzytelność - jak dochodzona pozwem - względem pozwanego. Przede wszystkim strona powodowa winna była zawnioskować, prócz powołanego wyżej załącznika nr 1 w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy, dokumenty potwierdzające istnienie i wysokość wierzytelności, które powołała w częściowym wykazie wierzytelności celem zweryfikowania wysokości wierzytelności, terminów ich wymagalności oraz możliwości dochodzenia odsetek, tak, by pozwany mógł się do nich odnieść. Stanowczo stwierdzić wypada, że dowodem istnienia wierzytelności przysługującej względem określonego dłużnika nie może być częściowy wykaz wierzytelności czy też zawiadomienie o cesji. Z samego zaś faktu, że strona powodowa sporządziła dokument, w postaci zawiadomienia o cesji wierzytelności, adresowany do pozwanego, nie wynika fakt istotny, a mianowicie, że wierzytelność przeciwko pozwanemu w ogóle istniała, nie wspominając o jej wysokości, tym bardziej, że powód nie wykazał, aby owo "zawiadomienie" w ogóle zostało doręczone pozwanemu w taki sposób, że mógł się on zapoznać z jego treścią. Pismo to, jako dokument prywatny, stanowi jedynie dowód tego, że osoba, która jej podpisała złożyła oświadczenie określonej treści. Nie jest natomiast dowodem na fakt istotny dla rozstrzygnięcia sprawy.

Na podstawie dowodów zaoferowanych przez stronę powodową Sąd ustalił jedynie, że na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 17 października 2012r. strona powodowa nabyła od (...) S.A. w W. bliżej nieokreślone wierzytelności pieniężne względem abonentów z tytułu niezapłaconych należności, wynikających z umów o świadczenie usług.

Ponadto zwrócić należy uwagę, że tylko wstępna analiza żądania strony powodowej wskazuje, że strona powodowa domaga się dwukrotnie odsetek, bowiem kwota 307,35 zł jest – choć nie zostało to wskazane w pozwie – kwotą skapitalizowanych odsetek, co wynika choćby ze sporządzonego częściowego wykazu wierzytelności. Skoro odsetki zostało skapitalizowane, przy czym nie wiadomo do jakiego dnia, to nie można już ich żądać od terminów płatności wynikających z dokumentów pierwotnych, które nie zostały do pozwu dołączone i zawnioskowane jako dowody.

Mając zatem na względzie przedstawione przez stronę powodową dowody, brak jest podstaw, by na ich mocy stwierdzić, że przysługuje jej jakiegokolwiek roszczenie od pozwanego i z tego względu na podstawie przepisu art. 6 k.c. Sąd oddalił powództwo strony powodowej jako nieudowodnione.